

Trepte

Nicu Hăloiu

Trepte

...

Am privit în sus pe trepte unde stă înavușirea,
Și-am văzut propte suspecte că sprijină parvenirea,
Cum să dau respectul meu acestor pitecantropi,
Când deziși de Dumnezeu ne privesc de sus, miopi?

....

Cum aș putea gândi că unii, cu o asemenea alură,
Tâmpi cu mințile înguste ce ne privesc de sus pe toți,
Hoți ce-n umbră de partide se-ncontrează cu alți hoți
Tâlhari mai abitir ca hunii, ar putea avea măsură?!

...

Lupta lor e-o veche scenă: pleacă-ai voștri, vin ai noștri,
Haita lor neomogenă, știe cum să mintă proștii
Uite-așa, prostiți de ei noi ne-am dus și le-am dat votul
Și pas cu pas, acești mișei, ne-au furat deja cu totul!

...

Astfel văd în țara noastră, cum aceste minți inepte,
Sunt în zona mai albastră, pe cele mai înalte trepte,
Și-atunci îmi întorc privirea către lumea mea de jos,
Unde văd românul meu, mai sărac, dar mai frumos!

...

Văzând pe scara socială cine este peste noi,
Simt o-nțepătură-n nară și-un miros greu, de gunoi,
Dar dincolo de ochiul meu, pe cea mai înaltă treaptă,
Este bunul Dumnezeu, care tace și ne-așteaptă!